

POSUDEK VEDOUCÍHO PRÁCE

Název projektu: Památník tří odbojů
Diplomant: Bc. Iva Keselicová
Vedoucí projektu: Ing. arch. Tomáš Hradečný

Iva Keselicová si uvědomuje problematický vztah společnosti k vědění. Vnímá skupinu, která neví a nechce vědět, skupinu, která neví a chce vědět, a do třetice skupinu, která ví, ale raději by vědět nechtěla, nebo přímo zapomněla. Ilustraci tohoto stavu postsocialistického dneška dobře předznamenal Ladislav Jehlička, když kolektivistické společnosti přisoudil dosud největší míru individualismu a přirovnal ji k obrovské hromadě písku, v níž každé zrníčko nijak nesouvisí s druhým. Pro tuhle hromadu písku, ve které si každý činí nárok na svou pravdu, není mnoho druhů pojiva. Jedním z nich by mohla být architektura. A právě o použití architektury jako média se ve svém návrhu Památníku tří odbojů na statku rodu Mašínů v Lošanech na Kolínsku autorka pokusila.

Iva si uvědomuje dramatickou proměnu vesnice a krajiny, kterou člověk nejlépe pochopí, pohybuje-li se v ní a skrze ni pěšky. Navrhuje obnovení cest, propojujících pozemky patřící ke statku a ponechává statek součástí veřejného prostoru. Nové aleje, lemující obnovené cesty vymezují také prostor někdejšího dvora. Intenzita, s jakou se návštěvník potká s památníkem, je ponechána na jeho svobodné vůli. Může okolo něj jenom projít, může sledovat časovou osu a vnímat objekty statku jako pozadí vyprávěného děje a konečně do nich může vstoupit jako pasivní pozorovatel, nebo aktivní účastník tematických akcí v podobě přednášek, seminářů a workshopů. Míra poznání je tedy volbou každého z nás. Tuto strategii vnímám jako hlavní rys návrhu, kterému se vše ostatní podřizuje – absence plotů vedle původní uzamykatelné brány, tvarování časové osy do podoby soklu nesoucího objekty statku, konzervace rodného domu jako kulisy, do které se projektuje život Josefa Mašína, účelově funkční adaptace části hospodářské budovy pro nezbytné zázemí a konání vzdělávacích a společenských akcí.

Iva zpracovala svůj návrh jako všestranně promyšlený koncept schopný reagovat na momentální požadavky a potřeby provozu. Sympatická otevřenost je možná klíčovým parametrem budoucího úspěchu celého projektu. Soustředění na hledání a definici strategie Památníku z hlediska pohybu návštěvníků a nabízené palety aktivit možná ubrala na detailnější propracovanosti interiéru budov.

Přesto považuji výsledek za komplexní, diplomní projekt hodnotím kladně, doporučuji práci přijmout a navrhuji hodnocení stupněm B.

Tomáš Hradečný

V Praze 10. 6. 2018